

Het huis van Pandir staat op palen. Als hij naar binnen wil moet hij over een ladder omhoog klimmen. Dat is omdat er enge dieren in het bos wonen. En in het meer. De vader van Pandir zegt dat een groot monster in het meer woont. 's Nachts komt het aan land en heel zachtjes sluipt het door de modder en over het gras.

Vanochtend lagen er bruine kippenveertjes onder het huis. En kleine donsveertjes in de modder aan de waterkant. De vader van Pandir is boos. "Dat is al de derde kip deze week!" roept hij. "Eerst de zwarte, toen de witte en nu de bruine."

Het meer is glad. Net een grote, blauwe spiegel. De wolken kun je in het water voorbij zien drijven. Waar woont het monster? Diep in het meer, waar het zwart en donker is? Tussen de wortels van waterplanten?

"Vanavond ga ik niet slapen," denkt Pandir. "Als het monster komt, maak ik mijn vader wakker. Die slaat met zijn mes zo de kop van het monster."

Pandir klimt met zijn vogel Salee, die op zijn schouder zit, in een grote fruitboom. Salee is zijn beste vriend. 's Ochtends fluit het vogeltje hem wakker. Zodra Pandir naar buiten komt, vliegt Salee op zijn schouder om een stuk banaan uit zijn hand te eten. Ze heeft een lange snavel en prachtig rode staartveren. Haar ogen glinsteren alsof ze altijd pret heeft.

Terwijl Pandir samen met Salee op een tak zoete vruchtjes eet, luistert hij naar de boomblaadjes. Iedere keer als de wind de blaadjes beweegt, hoor je: sjoesjoe, sjoesjoe. Dat komt omdat de boom eigenlijk een prinses is. Een boze heks heeft de prinses in een boom omgetoverd. De blaadjes zeggen haar naam: Sjoesjoe, Sjoesjoe.

Wanneer Pandir met Salee naar huis loopt, ziet hij dat zijn vader opengesneden vruchten op een stuk bananenblad legt. Pandir mag rode bloemen tussen de vruchten steken.

"Wat doe je, papa?" vraagt Pandir.

"Ik vraag het meer om het monster weg te halen," zegt zijn vader.

"Doet het meer dat?" vraagt Pandir.

"Als we een cadeautje geven misschien wel," zegt zijn vader.

Voorzichtig legt hij, samen met Pandir, het bananenblad op het water. Dan geeft hij het een duwtje. Het bananenblad met alle vruchten en bloemen drijft langzaam weg.

's Nachts luistert Pandir naar de nachtgeluiden in het bos. Net of de dieren een slaapliedje zingen. Zijn ogen vallen steeds dicht.

Wat is dat? Er ritselt iets onder het huis. Pandir gaat op de houten vloer liggen. Tussen de planken is een kier. Daar kijkt hij doorheen.

Het is donker beneden, maar de maan geeft alles een wit randje.

Er beweegt iets. Het is groot en het glijdt langzaam onder het huis door. Pandir houdt zijn adem in. Zijn zwarte haren staan overeind.

Onder het huis kronkelt een dikke zwarte slang. Dat is het monster uit het meer!

Zal hij iemand wakker maken? Zijn vader heeft van bamboe rieten manden gevlochten. Daar heeft hij de kippen in gestopt. De manden hangen aan de zoldering van het huis. Die zijn veilig voor het monster.

Pandir kijkt waar de slang heen gaat. Het monster glijdt naar de grote boom. Nee, niet doen! Daar slaapt Salee! Het monster mag zijn beste vriendje niet opeten!

Pandir pakt het grote mes van zijn vader. Hij sluipt naar buiten.

Net op tijd! Het monster draait zijn lichaam om de stam van de boom. Pandir trekt met twee handen aan zijn staart. Het voelt glibberig en koud. Het monster kijkt naar hem met groene,

lichtgevende ogen. De hete adem van het enge dier strijkt langs zijn wangen. “Salee,” roept Pandir. “Salee, vlieg gauw weg!”

Wat suist daar langs zijn hoofd? De grote muil van het monster?

Gelukkig, het is Salee. Pandir's vogel vliegt rondjes om de lelijke kop van de slang. Haar vleugels klapperen. Uit haar snavel komen de mooiste liedjes.

Het monster trekt zijn kop terug. Zijn muil gaat dicht. De rode tong hangt nog als een rood lapje naar buiten.

Terwijl Salee zingt en rondjes om de kop van het monster vliegt, begint de slang te bewegen.

Langzaam deint hij heen en weer op de maat van de vogelmuziek. Salee zingt harder en harder. Het monster beweegt sneller en sneller. Hij glijdt dansend naar beneden, de boom uit. Pandir laat de staart los. Hij raapt het mes van de grond. Er zit zand op, maar het is nog steeds erg scherp. Pandir tilt het mes met twee handen boven zijn hoofd. Met één haal snijdt hij de kop van de slang. Het monsterachtige hoofd rolt over het gras naar het meer, het dikke gladde lichaam glibbert erachter aan. “Plons.” Weg is het monster. Salee is gered!

Pandir krauwelt het vogeltje over haar kop. Ze krijgt straks een groot stuk banaan.

Hij wil Salee in de boom terug zetten.

Maar de boom is weg. Pandir schrikt.

Op de plaats van de boom staat een vrouw in het maanlicht.

“Lieve Pandir,” zegt ze. “Je hebt de betovering verbroken.”

“Wie, wie bent u?” vraagt Pandir.

“Ik ben prinses Sjoesjoe.” De stem van de prinses klinkt als blaadjes die in de wind ruisen.

“De heks betoverde mij. En de prins van wie ik hou,” zegt ze. “Hij was het monster uit het meer.”

“Maar, maar...” Pandir kijkt naar de grond. “Ik heb net het monster...”

“Nee hoor,” zegt prinses Sjoesjoe. Ze wijst naar het meer.

Waar het monster in het water plonsde, klimt een man op de kant. Hij draagt een gouden kroon. Het monster is weer een prins geworden!

De prins zoent de prinses. In haar zwarte haar steekt hij een rode bloem.

“Nu kunnen we samen trouwen,” zegt hij.

Prinses Sjoesjoe lacht van blijdschap.

“Pandir, als dank mag je alles wensen wat je wilt,” zegt ze.

Daar hoeft Pandir niet lang over na te denken. “Mijn liefste wens is een zwarte, een witte en een bruine kip voor mijn vader,” zegt hij.

En die wens gaat meteen in vervulling.

EINDE